

BACHELOROPPGAVE

Del 1: Utforme prosjekt – problemstilling

Når man har funnet et tema man ønsker å skrive om, går veien videre til å avgrense tema og utforme en problemstilling. Da er det greit å tenke over at ikke alle spørsmål nødvendigvis er gode spørsmål. I en bacheloroppgave skal vi gjerne komme fram til noe mer enn vi kan svare «ja» eller «nei» på. For å ha en god problemstilling må man derfor lete etter en diskusjon i tema. I bacheloroppgaver bør valgt tema bli belyst nærgående og gjerne fra ulike perspektiver (teori) for å kunne besvare problemstillingen på en kritisk og helhetlig måte.

Problemstilling

- Må inneholde et problem – noe som kan diskuteres
- Tydelig: ledende for deg selv og leseren
- Avgrenset slik at det er tilpasset lengden på oppgaven
- Unngå ja/nei-spørsmål
- Vær kritisk (se temaet fra ulike vinkler)
- Kan endres underveis (innholdet i oppgaven og spørsmålet må samsvare)

Del 2: Metode og teori

I humaniora og samfunnsvitenskapen kommer vi gjerne ikke fram til én sannhet, eller et fasitsvar, som $1+1=2$. Vi bruker derfor metode og teori for å være så troverdige som mulig. I akademia kaller man denne troverdigheten for å være *transparent*, noe som kan forklares som en slags akademisk ærlighet. Vi viser hva vi har kommet fram til og hvordan vi har kommet fram til det gjennom å redegjøre for hvilke teori(er) og metode(r) vi har brukt.

I større oppgaver slik som bacheloroppgaver må man ta stilling til hvilken teori man velger som *bakgrunn* for å besvare problemstillingen. Teorikapittelet er avgjørende for hvilken retning oppgaven tar, fordi argumentene/diskusjonen i oppgaven vil basere seg på teorigrunnlaget. Et eksempel kan være begrepsavklaring:

La oss si at man skriver en oppgave om “motivasjon.” Motivasjon kan defineres på ulike måter, det er derfor viktig at man avklarer i teorikapittelet hva begrepet motivasjon betyr og rommer i akkurat denne oppgaven. Når man bruker motivasjonsbegrepet senere i diskusjonskapittelet, bruker man da begrepet med den samme forståelsen av begrepet som man har presentert i teorien.

Når vi snakker med vennene våre kan vi synes og mene noe uten å forsvare synspunktene våre basert på teori og teoretikere. Vi kan for eksempel si at vi synes at et argument er bedre enn et annet, men i akademiske tekster må vi vise hvordan og hvorfor det ene argumentet eventuelt er sterkere eller svakere enn det andre. I gode akademiske oppgaver presenterer man gjerne ulike perspektiver (teorier) som man deretter drøfter: «på en side... på en annen side...»

Metodekapittelet skal vise hvilke grep du har tatt for å komme fram til svar, fortolkning eller refleksjoner. Metode kalles derfor gjerne for «verktøy», siden metode omhandler framgangsmåten i akademiske oppgaver. Framgangsmåten (metoden) avhenger av oppgaven, men også ofte fagfelt. Ønsker man å komme fram til noe som er målbart eller tellbart, vil man oftest gjøre en *kvantitativ* studie. Ønsker man derimot å fortolke, studere mening, studere mulige tendenser/årsaker til noe, gjør man gjerne en *kvalitativ* studie. Det er imidlertid ikke uvanlig å kombinere tilnærmingene.

Det sies gjerne at vitenskapelige metoder må brukes systematisk, som betyr at man må ha en plan for hvordan de brukes. I humanistiske og samfunnsvitenskapelige fag brukes gjerne disse metodene for å samle inn data:

- Spørreundersøkelser
- Intervju
- Observasjon
- Historiske kilder
- Teori

Del 3: Oppbygning

Å ha en god struktur i oppgaven er nødvendig for at innholdet skal gi mening for leseren. En vanlig struktur i akademiske oppgaver består av:

1. Innledning
2. Hoveddel
3. Konklusjon

I større oppgaver slik som bacheloroppgaver er det vanlig at hoveddelen består av et metodekapittel, teorikapittel og analyse/diskusjon/drøftingskapittel (les mer under ressursark om struktur, argumentasjon, metode, teori, innledning og konklusjon).